

در این تیم هیچ چیز سر جای خودش نیست

پرسپولیس علیه پرسپولیس!

آریارهنورد

چرا پرسپولیس به احتمال فراوان قهرمان لیگ برتر نمی‌شود؟ پاسخ این سوال را باید در اختلاف امتیازی این تیم با جدی ترین رقیبش جستجو کرد. اما سوال بزرگ تر اینجاست که اصلا چرا این اختلاف امتیازی به وجود آمده است؟ جواب این سوال را باید در خود پرسپولیس پیدا کرد. تیمی که این فصل اصلا شبیه قهرمان‌ها نبود و

مشکلات بسیار زیادی داشت. تیمی که به دلایل متفاوت، دست خودش را از جام قهرمانی کوتاه کرد. در این گزارش، قرار است به مرور دلایلی بپردازیم که پرسپولیس را از ششمین قهرمانی متوالی اش در لیگ برتر دور نگه داشته‌اند.

بدون گلر نمی‌شود

باید پذیرفت که تا امروز هیچ تیمی در لیگ برتر ایران بدون داشتن یک گلر فوق العاده به قهرمانی دست پیدا نکرده

است. در همین چند سال گذشته، دسوس اصلی ترین عامل قهرمانی شگفت‌انگیز استقلال خوزستان بود و بعد از او، علیرضا بیرانوند درون دروازه پرسپولیس به یکی از اصلی ترین عوامل موفقیت این باشگاه تبدیل شد. حامد لک‌اماد این فصل باره لغزش تجربه کرد و در مجموع امتیازهای زیادی را از پرسپولیس گرفت. حامد حتی در نبرد همین هفته با ذوب‌آهن نیز روی گل اول هیچ واکنشی به ضربه حریف

چهره به چهره

آریاتاری

شش امتیاز و چهار مسابقه، سناریوهای زیادی برای پایان این فصل وجود دارد که بیشترشان به معنی قهرمانی استقلال در این فصل هستند. کافی است تیم‌فراحت‌تنها در دودپار از چهار مسابقه باقی مانده به برتری دست پیدا کند تا توجه به برتری آشکار در تقاض گل، جام قهرمانی را به دست بیاورد. با این وجود تنها چیزی که می‌تواند قهرمانی را از استقلال بگیرد این تصور است که کار تمام شده و آنها دیگر کار بیشتری برای انجام دادن ندارند. گل حساس آرمان رضایی رویه روی شهر خودرو، سکوی استادیوم آزادی را به مرز انفجار رساند.

این گل از سوی بازیکنی به ثمر رسید که از تیم رقیب راهی استقلال شده بود. آرمان در پرسپولیس موفقیتی نداشت و حتی نتوانست گلی برای این تیم بزند اما در ساختار تیم فراه به عنوان یک مهره تعویضی، فعلا جواب داده و گل‌های مهمی به ثمر رسانده است. به نظر می‌رسد حساسیت بالای هفته‌های پایانی لیگ برتر، تاثیر محسوسی روی فرم استقلال گذاشته است. آنها رویه روی شهر خودرو و اصلا نمایش خوبی نداشتند و نتوانستند مثل همیشه فوتبال بازی کنند اما سرانجام در آخرین ثانیه‌ها راه رسیدن به پیروزی را به لطف

آن نداشت. اینگونه بود که چند مدافع کاملاً متوسط به جای ستاره‌های جدانشده به تیم ملحق شدند و در خط هافبک هم بازیکن ناکارآمدی مثل رضاسدی، پیراهن شماره هشت احمد نورالهی را به تن کرد. حتی در خط حمله نیز نفراتسی مثل پاکدل و تمیروف، در قواره‌های درخشیدنی در باشگاهی مثل پرسپولیس نبودند. قرمزها در پنجره‌های نقل و انتقالات خودشان را به تیم متوسطی تبدیل کردند و این متوسط بودن از خط دروازه شروع شد و به خط حمله این تیم هم رسید.

مردی که آرام نیست

نقش خود یحیی را هم در دور ماندن پرسپولیس‌ها از جام نباید نادیده گرفت. مردی که زمانش را به جای تلاش برای ارتقای تیم، به اعتراض علیه داورها اختصاص داد و مدام با کنایه زدن به تیم رقیب، فضای توجیه را برای بازیکنانش فراهم کرد. حتی بر خورددهای انضباطی او با بازیکنانش هم اصلاً نتیجه‌بخش نبود. بر خورددهایی که به خصوص درباره ستاره‌های جوان تری مثل مهدی عبدی، بیش از حد خصمانه به نظر می‌رسیدند و پشتوانه منطقی نداشتند. به هر حال یحیی در این فصل، اصلاً آن مربی همیشه‌گی نبود، هیچوقت آرامش نداشت و انگار خودش را از قبل باخته بود.

یک حریف بهتر

این نکته را هم باید قبول کرد که پرسپولیس در این فصل، یک حریف بسیار خوب در مسیر قهرمانی لیگ برتر

نشان نداد و به ساده‌ترین شکل ممکن تسلیم شد. هیچ تیمی با یک سنگربان نامطمئن جام نمی‌گیرد و به همین خاطر است که پرسپولیس یحیی باید آماده تمام کردن این فصل بدون جام باشد. تیمی که حتی در بازی سوپر جام هم شکست خورده تا بعد از پنج فصل متوالی، برای اولین بار یک فصل را بدون جام سپری کند.

ثبات گمشده در دفاع

زوج شجاع و کنعانی برای چند فصل در کنار ستاره‌های به اسم جلال حسینی، عملکرد درخشانی در پرسپولیس داشتند. یحیی اما از شروع این فصل هرگز ترکیب دفاعی مدنظرش را پیدا نکرد. سیدجلال در کنار علی نعمتی و یافرشاد فرجی، زوج فرجی و نعمتی و همچنان زوج هر کدام از این بازیکن‌ها با علیرضا ابراهیمی یا وحدت هنانوف، جواب نداد. به نظر می‌رسد مدافعان پرسپولیس اصلاً زمانی برای هماهنگ شدن با هم ندارند. چراکه با اولین اشتباه، ترکیب دفاعی این تیم تغییر می‌کرد. حتی تا همین حالا که فقط چهار هفته به پایان فصل باقی مانده، هیچکس نمی‌داند ترکیب دفاعی ثابت پرسپولیس چه ترکیبی است. نبود انسجام کافی در خط دفاعی یکی از اصلی ترین دلایل دور ماندن یحیی و تیمش از جام قهرمانی بوده است.

پاسخ اشتباه به سوال درست

همه می‌دانستند که پرسپولیس بعد از جدایی چند ستاره در این فصل، نیاز به ترمیم شدن و جذب نفرات جدید دارد. باشگاه این نیاز را به خوبی درک کرد اما اصلاً پاسخی خوبی برای

همه می‌دانستند که پرسپولیس بعد از جدایی چند ستاره در این فصل، نیاز به ترمیم شدن و جذب نفرات جدید دارد. باشگاه این نیاز را به خوبی درک کرد اما اصلاً پاسخی خوبی برای آن نداشت

داشت. استقلال از جهات مختلف، تیم بهتری بود و سوار آریستان در صدر به نظر می‌رسید. شاید اگر مثل چند فصل گذشته پرسپولیس حرفه‌ی فووف العاده‌ی نداشت، باز هم دست یحیی به جام می‌رسید اما فرهاد و تیمش نتوانستند عملکردی فراتر از حد انتظار داشته باشند. پرسپولیس همین حالا هم اصلاً بد نتیجه نگرفته اما عملکرد استقلال به مراتب بهتر از این تیم بوده است.

امتیازهای بر باد رفته

قرمزها در این فصل امتیازهای ساده‌ای را از دست دادند. تیمی که می‌خواهد قهرمان لیگ برتر شود، باید حداقل در یک مسابقه حریفی مثل هوادار را شکست بدهد. تیمی که می‌خواهد قهرمان شود، باید حداقل شهر خودرو و مشهد را ببرد. تیمی که به همین سادگی امتیاز از دست می‌دهد، شانس برای قهرمانی نخواهد داشت. به نظر می‌رسد بعد از پنج قهرمانی پیاپی، انگیزه سرخ‌ها برای رسیدن به موفقیت کاهش پیدا کرده بود و این مساله موجب از دست رفتن امتیاز در بازی‌های معمولی شد.

شد. تیمی که تنها یک تسلاوی برای رسیدن به جام نیاز داشت و بازیکنانش در مسیر رسیدن به اهواز، سرود قهرمانی می‌خواندند، به سختی شکست خورد تا استقلال در بازی همزمان جام را به دست بیاورد. پس جدی ترین رقیب استقلال در چند هفته پایانی نه رقیب سنتی، بلکه این تک‌رسمی است که دیگر کار بیشتری برای انجام دادن وجود ندارد. این در حالی است که همه مهره‌های استقلال باید خودشان را برای یک فشار ویژه و یک اضطراب بزرگ در هفته‌های پایانی آماده کنند. هر تیمی که این روزها رویه روی استقلال قرار بگیرد، کوهی از انگیزه خواهد بود تا تنها تیم بدون شکست لیگ برتر را شکست بدهد.

کاری که فرهاد مجیدی با استقلال انجام داده، خیره کننده به نظر می‌رسد. ۲۶ هفته نباختن دستاورد کمی نیست و این انسجام دفاعی، اصلاً راحت به دست نیامده است. با این وجود این تیم هنوز جام نگرفته و باید خودش را به جام قهرمانی برساند تا یک پایان باشکوه برای خودش ساخته باشد. این کمترین پاداشی است که آبی‌ها بعد از سپری کردن این فصل موفقیت‌آمیزی می‌توانند برای خودشان در نظر بگیرند. موفقیتی که آنها بیشتر از هر تیم دیگری در رقابت‌های این فصل لیگ برتر سزاوار هستند.

پلان افتخار

نشانست قهرمانی لیگ را جشن بگیرد. آنها تنها تیم تاریخ لیگ به شمار نمی‌رفتند که نتوانستند از برتری امتیازی‌شان در هفته‌های پایانی دفاع کنند. سپاهان در لیگ هفتم فقط پنج هفته قبل از پایان رقابت‌ها، هفت امتیاز بیشتر از پرسپولیس داشت اما چند نتیجه بد، کاری کرد که اختلاف این تیم با نزدیکترین تعقیب کننده قبل از هفته آخر به عدد دو برسد و سرانجام این پرسپولیس‌ها بودند که جام قهرمانی را در آزادی لمس کردند. ذوب آهن در لیگ هشتم نیز به چنین سر نوشتی دچار

می‌کنند. چرا که این تیم در لیگ برتر هنوز تمام نشده است. قبل از این هم در لیگ برتر سابقه داشته که تیم‌هایی در اوج آمادگی و در حالی که تصور می‌کردند قهرمانی را جشن خواهند گرفت، جام را از دست داده باشند. یکی از این تیم‌ها استقلال پورحیدری در اولین دوره لیگ برتر بود که در فاصله فقط سه هفته به پایان فصل، چهار امتیاز بیشتر از پرسپولیس داشت و قهرمان نشدند. حال به نظر می‌رسد اما به شکل عجیبی پشت سر هم امتیاز را دست داد و با شکست هفته آخر رویه روی ملوان،

تعویض‌های سرمربی‌شان پیدا کردند. این نمایش درست آن نمایشی نیست که از یک تیم قهرمان انتظار می‌رود اما اینکه تیم‌فراحت‌تنها در آخرین ثانیه‌ها هر شرایطی به دنبال برتری می‌رود، خاصیتی است که در دوران بازی نیز در این مربی وجود داشت. این روزها هیچ چیز به جز ترک زمین در قامت تیم برنده مهم نیست و تیم فراه به خوبی نتوانست این کار را انجام بدهد. تیمی که هفته به هفته، یک مسیر سخت را طی کرده و بدون حتی یک شکست به هفته بیست و ششم رسیده است. به لطف توقف قرمزها در اصفهان، حالا استقلال در فاصله چهار هفته به پایان لیگ با ۱۶ امتیاز اختلاف صدر نشین لیگ برتر است. در واقع همه چیز برای قهرمانی این تیم در لیگ برتر تمهیه‌ها به نظر می‌رسد و بعد است تصور را داشته باشند که پرسپولیس تک‌تک دیدارهای باقی مانده را خواهد برد. در این صورت این تیم به هفت یا حتی ۱۶ امتیاز دیگر برای قطعی کردن قهرمانی در لیگ نیاز خواهد داشت. استقلال نباید در دامی بیفتد که خوش خیال‌ها برایش پهن

برنز تاریخی جهان، نقره شد

یکتای وزنه برداری

یکتا جمالی نامی است که قطعا در آینده آن را از یاد خواهیم شنید. وزنه‌بردار دختر نوجوانی که علاقه شدیدی به تاریخ‌سازی دارد و همه تلاش خود را به کار می‌گیرد که در مسیر خود رو به جلو حرکت کند و خبری از توقف یا بازگشت به عقب نباشد. جمالی از تاریخ‌سازان وزنه برداری بانوان ایران است. او سال گذشته اولین مدال جهانی تاریخ وزنه برداری بانوان ایران را در مسابقات جوانان جهان در تاشکند به دست آورد و روی سکوی سوم این مسابقات ایستاد. او در ادامه مدال نقره مسابقات نوجوانان جهان را به گردن انداخت و راهش را به حضور در قهرمانی بزرگسالان جهان هموار کرد. ثبت ۶ حرکت موفق برای این وزنه‌بردار در رده بزرگسالان نتیجه بسیار خوبی بود. جمالی حالا مدال خود در جوانان جهان را

ار تقا داده و برنز خود را به نقره تبدیل کرده است و عنوان چهارمی مجموع را به خود اختصاص داد. او در گروه A دسته ۷۸ کیلوگرم در حرکت یک ضرب وزنه‌های ۹۴ و ۹۸ و ۱۰۰ کیلوگرم را مهار کرد تا مدال نقره به نامش

بخورد. یکتا در حرکت دوزخرب کار خود را با وزنه ۱۱۵ کیلوگرم آغاز کرد. او برای حرکت دوم درخواست وزنه ۱۲۱ کیلوگرم را داشت که نتوانست آن را مهار کند اما در حرکت سوم موفق به مهار این وزنه شد تا با رکورد ۲۲۱ کیلوگرم، بدون مدال دوزخرب و مجموع به کارش در جهانی پایان دهد. در این مسابقات وزنه‌بردار از پاکستانی بار کورد ۱۰۹ کی ضرب، ۱۲۹ دوزخرب و مجموع ۲۳۸ کیلوگرم قهرمان این دسته شد. وزنه‌بردار کوبا با مجموع ۲۲۶ کیلوگرم مدال نقره را به خود اختصاص داد و نماینده آمریکان نیز با مجموع ۲۲۲ کیلوگرم سوم شد. در هر حال یکتای وزنه برداری ایران توانست بار کورد ۱۰۰ کیلوگرمی که ثبت کرد، بار دیگر نخستین وزنه‌بردار بانوی ایرانی باشد که در قهرمانی جوانان جهان مدال نقره گرفته است. این در حالی است که فدراسیون وزنه برداری چندی پیش در تصمیمی ناگهانی اعزام به این رقابت‌ها را لغو کرده بود و در نهایت تصمیم گرفت تنها دو نماینده را راهی یونان کند. یکی یکتا جمالی در تیم بانوان که

نمود اما خود او یک هیولای متفاوت است. بازیکنی که با سرعت خیره کننده پیشرفت کرده و می‌خواهد اولین قهرمانی اروپایی تاریخ سیتی را برای این باشگاه رقم بزند.

این یک شروع تازه برای تیمی است که در این چند فصل از نداشتن یک مهاجم درجه یک لطمه خورده و حالا یکی از بهترین‌های دنیا را در این پست به خدمت گرفته است.